

چکیده

اگرچه وجود مدیر برای تمامی شرکت‌ها ضروریست؛ اما برای حفظ سلامت چرخه اقتصاد و جلب اعتماد مردم در تمرکز سرمایه‌های اندک اشخاص جهت ایجاد چرخ‌های تولید و جلوگیری از سوء استفاده مدیران شرکت‌های سهامی؛ تبیین ساختار مدیریت و حدود اختیارات مدیران در این نوع از شرکت‌ها را بطور خاص ضروری نموده است. شرکت‌های سهامی جزو شرکت‌هایی است که دارای سازمان بوده و جنبه قراردادی آنها ضعیف است. در لایحه قانون تجارت ۱۳۴۷ به مدیران اختیارات تام داده شده که از لوازم رکن بودن مدیران است؛ ولی اختیارات مدیرعامل ناشی از قرارداد است. هیأت مدیره برای تصمیمات کلی اجرایی و مدیرعامل هم برای اجرای تصمیمات شرکت است. با توجه به این وضعیت، چون هیأت مدیره متشکل از چند شخص است؛ قانون برای آنها اختیارات نامحدود در نظر گرفته و محدود کردن اختیارات آنها خللی به حقوق اشخاص ثالث وارد نمی‌کند. برخلاف هیأت مدیره، مدیرعامل تام الاختیار نیست و در صورت تردید اصل بر عدم اختیار مدیرعامل است. اهم اختیارات مدیرعامل عبارتند از: نمایندگی شرکت، حق امضاء، نظارت در تهیه و تسلیم به موقع اظهارنامه مالیاتی، نظارت در ایصال به موقع صورت‌جلسات و مستندات به مرجع ثبت شرکت‌ها.

کلیدواژه‌ها: شرکت‌های سهامی، ساختار مدیریت، حدود اختیارات، مدیران